

[Ole Bjørn Kraft.]

har kunnet springe over denne Afgrund, men Venstrepartiet har foretrukket at tage denne Paragraf tilbage for at muliggøre Forslagets Vedtagelse her i Tinget. Man kan maaske mene, at dette er en Sag af kun principiel Betydning. Den vilde have været det, hvis Forholdet havde været det, at det ikke tidligere havde været fastsat i Lovene, hvilke Formaal Forsvaret skulde opfylde, men naar det udtrykkelig ikke omtales her, saa er det en Svaghed ved hele Ordningen, en Tilkendegivelse af den Usikkerhed, som præger den, og de modstridende Motiver, som ligger bagved de forskellige Partiers Vedtagelse af Forslaget. Der staar i dette Forslag intet om, hvortil den nye Ordning skal bruges, det vil, naar Forslaget er vedtaget her i Tinget, være uafgjort, om det er Hensigten, at denne Ordning skal opfylde krigsmæssige Opgaver, eller den ikke skal det, det er endogsaa uafgjort, i hvor høj Grad det er Hensigten at anvende den til almindelige neutralitetsmæssige Opgaver. Hvis jeg spurgte det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, og han vilde give mig Svar derpaa, vilde han antagelig give mig en Forklaring af een Karakter, og hvis jeg derefter rettede det samme Spørgsmaal til Socialdemokratiets Ordfører her i Tinget, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, saa vilde han give mig en ganske anden Forklaring, fordi man her ser vidt forskelligt paa disse Ting. Man er blevet enig om Forslaget, men man er ikke enig om Maalet med det.

Det, man har tilstræbt gennem dette Forslag, er at søge tilvejebragt en Ordning af en saadan Karakter, at den gennemførte en bestemt Beparelse paa de militære Budgetter. Venstre har i Begyndelsen forsøgt at faa tilvejebragt en saadan Tilslutning fra det radikale Parti og fra Socialdemokratiet, at man kunde sige, at det her drejede sig om en Nyordning, der skabte Ro om Forsvaret, og som de andre Partier havde sluttet sig til. Dette Forsøg er mislykkedes; det fremgaar klart af hele den Debat, der forleden førtes i det andet høje Ting, at der var afgørende Modsætninger til Stede. Socialdemokratiet og de Radikale vil stemme for dette Forslag ud fra een Motivering, Venstrepartiet ud fra en anden. Hele Debatten drejede sig i Virkeligheden om, hvorvidt det skulde lykkes Venstre at kidnappe Socialdemokratiet saaledes, at det blev hængende paa denne Ordning; men den højtærede Regering, hvis Medlemmer og hvis Partiers Medlemmer om kort Tid skal rejse sig for dette Forslag

og derigennem paa en Vis gaa ind for det, har under hele Debatten i Pressen og i det høje Landsting med Hænder og Fødder vægret sig ved at have et Medansvar for Ordningen og for dens Opbygning, og Venstrepartiet har under hele Debatten klynget sig til Regeringen og til Regeringspartierne med Forsikring om, at det maatte jo ogsaa være Regeringens Forslag. En saadan Situation tror jeg, man ikke hidtil har set i den danske Rigsdag, og jeg haaber ikke, at der kommer til at foreligge mange Situationer af denne Karakter. Thi de politiske Manøvrer, her er foretaget, de politiske Bestræbelser, der er blevet udfoldet, er uden Forbindelse med Sagens virkelige Karakter. De er udelukkende Udtryk for indre taktiske Bevægelser, men de giver ikke et sandt Udtryk for Karakteren og Betydningen af den Sag, vi her behandler, og det var i Virkeligheden beskæmmende at sidde og høre paa, hvorledes man blev ved med at holde dette Spil gaaende under hele Debatten i Landstinget, idet til sidst Venstrepartiets ærede Ordfører i det andet høje Ting (Hauch) stod frem for ligesom ved en Udtalelse at faa klæbet Regeringspartierne til Forslaget og takkede dem, fordi de nu vilde stemme for det, hvorpaa det radikale Partis Ordfører Hr. Veistrup stod frem og sagde, at der var ingen Aarsag til at takke dem. Spillet var gaaende lige til den allersidste Replik, begge Parter søgte at holde sig hinanden fra Livet.

Man har villet kalde det et Militærforlig, men aldrig før har man set et Forlig af denne Karakter blive vedtaget, et Forlig, hvor den ene Part ikke har deltaget i Udformningen af Lovforslaget. Den socialdemokratiske Ordfører i Landstinget understregede jo Gang paa Gang, at han ikke havde haft noget som helst med dette Forslag at gøre. Han erklærede, at han havde end ikke flyttet et Komma deri. Det er et Forslag, som er udformet af den ene Part, og som den anden Part stemmer for med en Motivering, der er vidt forskellig fra Forslagsstillerens.

Dette Forslag er ikke en Militærordning, der har et Flertal bag sig hverken i dette Ting eller i det andet Ting. Det vil ganske vist blive vedtaget, men Hovedparten af de Partier og de Medlemmer, der vil give det deres Stemmer, vil i Virkeligheden ikke gaa ind for Forslaget, hverken for dets Udformning eller for dets Formaal, dets Hensigt, og derfor er det, som nu er i Færd med at ske, efter min Opfattelse beskæmmende, thi der er ingen, der, naar